864/11

Den 16. marts 2011 blev i sag nr. 78.754:

xxxx xxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxx x

mod

Tjenestemændenes Forsikring
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Tjenestemændenes Forsikring, klager over størrelsen af den erstatning, selskabet har udbetalt i forbindelse med et anmeldt ulykkestilfælde den 22/10 2008.

Selskabet har ud fra speciallægeerklæring vurderet klagerens méngrad til 15 % med henvisning til Arbejdsskadestyrelsens méngradstabel punkt B.1.3.5.

Klageren har i sin skadeanmeldelse af 10/3 2009 om årsagen anført:

"Skadeårsag …
Havde gravet i haven. Falder ned i et hul. Derefter har meget ondt i ryggen samt ben. Ser læge 22. okt. går tur med hund som vælter mig. Dette forværrer det.
…
Er du efterfølgende blevet lægeligt behandlegt for skaden …
Lægen mener det er en diskusprolaps. Han vil nu sende mig til yderligere undersøgelse.

Hvori består dine gener efter uheldet, …
Ondt i ryg samt ben som også sover."

På foranledning af selskabet blev klageren undersøgt af speciallæge i neurologi den 17/3 2010. Af speciallægens erklæring af 27/3 2010 fremgår bl.a.:

"**Objektivt**
…
Undersøgte har ikke haft gener før hun den 22/10 lavede hårdt havearbejde, hvor buske skulle ryddes og nogle rødder graves fri. Hun snublede og faldt ned i hullet. Der var umiddel-

bart smerter i ryggen. I løbet af de følgende dage kom der smerter fra lænden ned i venstre ben.
Undersøgte var i kontakt med egen læge, der i første omgang valgte at se an.
Da generne fortsat var til stede henviste egen læge til speciallæge H. Denne foranlediget at der blev foretaget MR-scanning, som blev udført den 28/4 2009. Der blev påvist prolaps svarende til L4/L5. Den er mediant beliggende. Endvidere en median paramedian prolaps svarende til L5/S1. Der blev foreslået behandling hos fysioterapeut og undersøgte har siden gået til behandling hos fysioterapeut og kommer en gang om ugen. Behandlingen har ikke bedret på tilstanden og har nu mest karakter af vedligeholdende behandling.
I oktober-november 2009 var der en forværrelse. Der var igen kontakt med H. Der blev forslået henvisning til rygkirurg. Undersøgte valgte dog at se an.
Undersøgte har fortsat gener og de er i det væsentlige som de har været siden uheldet.

Mén efter uheldet:
Undersøgte har følgende mén efter uheldet:
1. Der er dagligt smerter lokaliseret i lænden trækkende ned i venstre ben og underben og ud i foden.
2. Sovende fornemmelse i venstre fod.
3. Dropfods fornemmelse på venstre side. Kommer efter kort gang.
4. Der er en maksimal gangdistance på 1-1½ km inden undersøgte må stoppe op.
5. Der kan komme forværrelse med smerter ned i højre ben. Kommer i forbindelse med længerevarende siddende, løft og vrid i ryggen.

…
Konklusion
…
Undersøgtes gener består i daglige gener lokaliseret i lænden med udstråling til venstre ben. Dropfodsfornemmelse på venstre side. Reduceret gangdistance, sovende fornemmelse i venstre fod samt i forbindelse med rygbelastende aktiviteter smerter ned i højre ben.
Som følge af uheldet har undersøgte måttet reducere rygbelastende aktiviteter samt har opgivet nogle fritidsaktiviteter.
Objektivt findes positiv laseque på 35 grader på venstre side med forværrelse ved Bragard. Nedsat kraft ved dorsalflektion af venstre 1. tå og over fodleddet på venstre side. Manglende achillessenerefleks på venstre side. Ændret følesans medialt på venstre fod. Fikseret lænd med udstrålende smerter ved palpation af L5.
Sammenfattende er undersøgtes gener forenelige med rodpåvirkning. Anamnesen er forenelig med at det er kommet i forbindelse med havearbejdet den 22/10 2008."

Ved brev af 28/5 2010 til klageren har selskabet givet meddelelse om udbetaling af en erstatning svarende til 15 % med tillæg af renter fra 12/4 2010 - 1/6 2010.

Klageren var ikke tilfreds med afgørelsen og har i klage til nævnet af 19/7 2010 krævet en højere méngradsfastsættelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

"Jeg har stærke smerter når jeg sidder ned oa kan næsten ikke komme op at stå igen, da det gør meget ondt. På en rigtig god dag kan jeg gå 1-1.5 km ellers bliver det max til under 1 km, pga. smerter i lænd og v. ben samt fornemmelse at min fod sover/slæber. Dette gør eksempelvis at jeg ikke kan gå med når min familie går tur med hunden, eller går på stranden, som vi har købt hus ved pga. beliggenhed.

Er endvidere blevet nødsaget til at stoppe en del at mine fritidsinteresser som f.eks. løb og squash. Cykle kan jeg heller ikke længere pga. at smerterne så kommer i halebenet. Hvis jeg gør det kan leg næsten ikke gå de følgende dage grundet smerter. Jeg har haft motorcykle i mange år og har været vant til at køre lange ture bl.a. syd på i sommertiden. Dette kan jeg heller ikke længere. At være chauffør i bilen kan jeg heller ikke på længere ture, da til sidst ikke kan mærke min ene fod og stærke smerter kommer i ben og ryg.
Dagligdagsting som støvsugning og at gå op af trapper til vores førstesal er meget smertefulde for mig. Græsslåning og andet havearbejde er ligeledes udelukket. Alle mellemtunget/tunge løft må jeg holde mig fra, hvad enten det er dagligvarer eller andet."

Selskabet har over for nævnet i brev af 19/10 2010 fastholdt sin afgørelse, idet det bl.a. er anført:

"Den modtagne klage giver os ikke anledning til at ændre vores afgørelse i sagen, da det på baggrund af de lægelige oplysninger i sagen og i overensstemmelse med Arbejdsskadestyrelsens vejledende méntabel, jf. punkt B 1.3.5, fortsat er vores vurdering, at méngraden som følge af ulykkestilfældet er 15 %.

Vores kunde har i sin klage til Ankenævnet anført, at méngraden er fastsat for lavt i forhold til de gener hun har. Kunden har ikke på baggrund af de oplysninger vi har i sagen, løftet bevisbyrden for at dette er korrekt, men vil eventuelt kunne gøre dette ved at forelægge sagen for Arbejdsskadestyrelsen.

Af forsikringsbetingelsernes punkt 6.19 fremgår, at eventuel uenighed om afgørelser af méngraden truffet af os, kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen. Ændres afgørelsen til fordel for den forsikrede, betales de hermed forbundne omkostninger af os.

Vi skal derfor igen gøre opmærksom på, at spørgsmålet om méngradens størrelse kan forelægges Arbejdsskadestyrelsen mod betaling af gebyret på 4.900 kr. samt udgifter til eventuelle nye speciallægeerklæringer, som Arbejdsskadestyrelsen måtte ønske. Hvis arbejdsskadestyrelsen fastsætter méngraden højere end 15 %, vil kundens udgifter ved forelæggelsen blive refunderet af os."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Uenighed om méngradens størrelse**
6.18. Er du ikke enig i den af Tjenestemændenes Forsikring fastsatte méngrad, kan du forlange spørgsmålet om méngradens størrelse forelagt Arbejdsskadestyrelsen. Tjenestemændenes Forsikring kan også vælge at forelægge sagen for Arbejdsskadestyrelsen.

6.19. Den af parterne, der ønsker sagen forelagt Arbejdsskadestyrelsen, betaler de omkostninger, der er forbundet med forelæggelsen, herunder udgifter til yderligere lægeerklæringer.

Ændrer Arbejdsskadestyrelsen den af Tjenestemændenes Forsikring fastsatte méngrad til fordel for dig, betales omkostningerne altid af Tjenestemændenes Forsikring."

Nævnet udtaler:
Spørgsmålet om størrelsen af den méngrad, der er en direkte følge af ulykken, kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen, men nævnet finder, at en méngrad på mere end 15 % ikke er godtgjort i en sådan grad, at nævnet for sit vedkommende har fundet anledning til at forelægge spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen. Nævnet finder således ikke grundlag for at pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen

udskriften bekræftes

Henning Jønsson